

SLOVENSKI ČEBELAR

Glasilo „Slovenskega osrednjega
čebelarskega društva za Kranj-
sko in Primorsko“ s sedežem
v Ljubljani, „Slovenskega čebe-
larskega društva za Spodnje
Štajersko“ ter „Slovenskega
čebelar. društva za Koroško“.

Urejuje
Frančišek Rojina,
nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.

Leto XVII. 1914. Štev. 4. : :

Izhaja 15. dan vsakega mesca ter se pošilja
članom zastonj. - Članarina znaša letno 3 K.

Nabirajte povsod novih naročnikov oz. članov!

Nekaj rabljenih Žnideršičevih panjev s satniki, matično rešetko in okenci proda po 9 do 11 K Kranjska čeb. družba v Il. Bistrici.

Vosek kupuje po 3 K 50 h, voščine po 1 K 20 h Kranjska čeb. družba v Il. Bistrici.

Glavni odbor »Slovenskega čebelarkega društva« v Ljubljani ima v zalogi sledeče čebelarsko orodje in potrebščine:

Pitalnik veliki	K —70	Dathejeva pipa	K 2'80
" mali	" —40	Matičnice	" —54
Špiritova svetilka	" —40	" drugačne	" —44
Topilnik za vosek, ki se rabi pri pritrjevanju umetnega satja	" 2'10	" okrogle za med satove	" —34
Cevka za pritrjevanje umetnega satja	" —40	Nož za odkrivanje medenih satov	" 1'10
Šilo za vrtanje luknjic v okvirje	" —20	Vilice za	" 1'—
Kolesce za utiranje žice	" —74	Cedilo za med	" 1'25
" " " (boljše)	" 1'25	" " " boljše	" 2'65
Žica za pritrjevanje umetn. satja, kolaček a	" —24	Strgulja za Žnideršičeve panje	" —75
Zapah za žrelo, velik	" —20	Čebelarske kape	" 1'70
" " " manjši	" —15	Lijak za čebele	" 1'80
		Matična rešetka, kvadr. meter a	" 5'70
		Žična mreža za okenca, kvadratni meter a	" 2'70

V društveni zalogi čebelarskih potrebščin je umetno satje popolnoma pošlo in ga tudi ne nameravamo več naročiti, ker je razpošiljanje z drugimi, navadno kovinskimi potrebščinami nemogoče in predrago. Naročajte umetne medstene pri tiskarjih, ki inserirajo v našem listu.

Kovinske potrebščine za en Žnideršičev panj:

6 palic iz pocinkane železne žice a 8 v	K —48	80 kvačic za razstoj	K —35
1 mreža iz pocink. žice za vrata	" —40	4 zapone za okenca, patent Strgar	" —16
2 mreži iz pocink. žice za okenci	" —44	4 tečaji za izletalnice	" —20
1 matična rešetka, prirezana	" —90	2 tečaja za vrata	" —26
1 " " " boljše	" —95	2 vzmeti za okence	" —06
2 brušena	" —24	2 " " " večji	" —08
2 nosilca za rešetko		Skupaj	K 4'52

Vse te potrebščine se dobe pri gosp. Ivanu Černiču v Ljubljani, Hrvaški trg 4, pri sv. Petra cerkvi.

Izdelovalnica čebelarskega orodja „Kranjsko tržno čebelarstvo“

Peter Majdič

preje **baron Rothschild,**
Smrek, pošta **Višnja gora**
(Dolenjsko)

priporoča vsakovrstno čebelarsko orodje lastnega izdelka, posebno panji vseh sistemov, vso pripravo za izdelovanje Alb. Žnideršičevih in drugih panjev, stiskalnice za umetno satovje, rokavice, avbe, kadilnice „Smoker“ in razne druge pipe za kajenje, točila za med, kakor tudi vse druge v to stroko spadajoče predmete, vse skrbnega in dovršenega dela, po prim. nizkih cenah, na debelo in drobno.

Prodajalna v trgovini „MERKUR“

Peter Majdič, Celje
Graška cesta št. 12

kjer se dobi tudi vsakovrstno železninarsko blago, posebno za sezono: traverze, cement, poljedelski stroji, umetna gnojila itd.

Leto XVII.

V Ljubljani, meseca aprila 1914.

Štev. 4.

Čebelar v maju.

Medoljub Čebelski.

Prekrasen si, cvetoči, radostni mesec maj!
Vesolja polni dnevi nas čakajo sedaj,
čebelic pa čarobni, ženitovanjski ples;
za vse vrhunec sreče v tem času je zares!

Nestrpno pričakuje že vse kraljičin pir,
v celem panju vlada tajinstveni nemir,
le nekaj še trenutkov in solnčece zlató
izvabi roj čebelic. To bo veselje, to!

Cvetoči mesec maj, mesec poln poezije! Izbral si je najlepšo dobo v celem letu. Pesniki opevajo njegovo cvetoče lice, omamljajoči vonj njegovih cvetk, ki ga gorki vetrovi razširjajo po hribih in dolinah, ter njega zlate in nežnogorke solnčne žarke.

V zadnjih letih pa je izgubil maj precej na svojem dobrem glasu, ker, kdor je bil toliko nepreviden, da je šel občudovat njegovo krasoto na prosto brez dežnika, je bil gotovo do kože moker. Tudi nam čebelarjem se že dalj časa ni več prikupil.

Splošno pa razvija v maju življenje v vsakem bitju posebno moč, in tajne sile se vzbujajo v njih globini, hrepeneče po nečem idealnem, po ljubavi. Cvetke izpuhtevajo svoj omamljajoči vonj ter privabljajo z njimi in s svojo krasoto različne krilate goste, da jih obletavajo in s prenašanjem prahu oplojajo.

Cvetoča deva in brhki mladenič si izbereta rada mesec maj za oni trenutek, ki si v njem podasta roke za vse življenje.

Ni torej čuda, da si izberejo tudi čebele ta mesec za svoj rajsko-veseli ženitovanjski ples, za rojenje in oplemenitev mladih matic.

Čebelar pa, ki ga tudi potegnejo v krog svojega veselja, ima sedaj zraven tega še polne roke dela.

Satovje se polni s sladkim nektarjem, in treba je prostor razširjati. K temu sedaj lahko rabimo tudi umetne medstene, da se satovje prenovi.

Dosedaj smo razširjali tako, da smo devali sate med zadnji sat zalege in prvi sat z medom.

Če pa se je matici na tak način ustvarilo dovolj prostora za zaleganje, da obljudi ves panj, treba je razširjati tako, da denemo sat, s katerim razširjamo, zadaj za enega z medom. S tem se je ustvarila meja, čez katero matica ne gre takoj zalegat, a čebele ga medtem napolnijo z medom. Če pa je slaba paša, in torej med, katerega ni, ne ovira matice, je dobro, da se dene v panj matična mreža, drugače imamo naposled samo zalego in čebele, medu pa nič.

V maju tudi napoči čas, da se odpre ali nastavi panju medišče. Pa to šele tedaj, kadar je ljudstvo primerno razvito in vališče dobro zaseda.

Ali naj se odpre ali nastavi medišče pred ali po rojenju? Eden trdi prej, drugi pozneje. Po mojem mnenju je to odvisno od krajevnih razmer in od paše. V krajih, kjer imamo glavno pašo spomladi, je sicer dobro, če se more rojenje doseči pred isto, če pa tega ni mogoče, pa je na vsak način bolje, da se ob glavni paši nastavijo medišča.

Rojenje se bo sicer nekaj zavleklo, ljudstva pa so se sedaj razvila in bodo pašo dobro izkoriščala. Roji, ki bodo pozneje prihajali, bodo še zmeraj toliko dobili, da se preživijo, če ni preslabo leto; če pa je to, pa bomo imeli vsaj samo roje za krmiti. Če pa ne nastavimo medišča, bodo čebele rojile in s tem glavno pašo zamudile.

V krajih, kjer imajo jesensko glavno pašo, je pa na vsak način dobro, da se roji kolikormogoče zgodaj dosežejo. Če je bilo lansko leto tudi skrajno slabo, dobil sem vendar od najboljšega ljudstva približno 12 kg medu, od nekaterih drugih pa 5–8 kg, pa le radi tega, ker so bila v pravem času razvita, in sem jim v paši, ki je le kratek čas trajala, medišče odprl, zalego pa omejil.

Če je leto dobro, pač ni težko doseči nekega uspeha, pa takih je le malo; bolj težko pa je to doseči v slabem letu in je odvisno le od umetnosti čebelarja z ozirom na sistem panj in na krajevne razmere. V Žnidersičevih panjih bodo dobra ljudstva pri ugodnem vremenu v maju že toliko razvita, da se jih bo lahko prevesilo. V tem slučaju se odvzame deska, ki loči medišče od vališča, in nadomesti z matično mrežo. Nato se vzame iz vališča sat za satom, se natanko vsak pregleda, če ni matice na njem, in potisne v medišče. Le sat, na katerem je matica, se vrne na sredo v vališče, drugi pa se nadomestijo z izdelanimi sati ali celimi umetnimi medstenami.

Če pa je slaba paša, je pa po mojem mnenju bolje, da se le nekateri sati z zrelo zalego prevešijo v medišče,¹ medtem ko se ostali prazni prostor v istem izpolni z izdelanimi praznimi sati. Na ta način se matici ne ustvari toliko prostora za zalego, za katero drugače čebele porabijo ves med, panj pa imamo lahko naposled suh.

¹ Takrat sploh ni treba prevešati! — Op. uredn.

Če je tudi iskrena želja vsakega začetnika, svoja ljudstva kolikor-mogoče pomnožiti, vendar naj ne sprejemlja več rojev kot enega od vsakega ljudstva.

Preveliko rojenje slabi ljudstva, in končno jih mora vendar kot slabiče družiti. Pri tem pa ima še to škodo, da slabiči le malo medu nanosijo. Če ima prvi roj prestaro matico, naj se mu jo zamenja z mlado, ali pa se jo naj, če roj visi na veji, poišče in umori. Roj bo kmalu opazil brezmatičnost in se kmalu vrnil v svoj prvotni panj, ljudstvo bo pa v nekaj dneh z mlado matico zopet rojilo.

Drugi roj zabraniti ni lahko. Treba ga je torej vrniti. Da pa ne bo zopet rojil, vzemi, dokler še visi na veji, od izrojenca, ki ima sedaj malo čebel, sat za satom iz panjů in mu izreži vse matične celice, ki jih še ima, potem mu šele roj vrni. Iz lepših matičnjakov pa si lahko vzgojiš mlade matice, če jih vcepiš v prazen sat in deneš v majhen, za to pripraven panjič ali pa v prazno medišče, ki ima posebno žrelo, ter mu prideneš od roja pest čebel. Prevesi se lahko sat z matičnjakom naravnost od izrojenca v medišče, če ima ta enako mero.

Narejanje rojev ne priporočamo začetnikom. Raztrga si boljša ljudstva navadno še prej, ko so zrela za to, v dva slabiča, od katerih mu navadno izrojenec še parkrat roji. Ustvaril si je s tem več slabičev, za zimo pa ravno toliko mrličev.

Na večje je treba v tem mescu posebno paziti. Čim večja snaga v panjih in v čebelnjaku, tem manj bo te nadloge.

Žalibog, da je velikokrat ravno nasprotno.

Pri vsakem delu, ki ga opravljamo v panju, pa je potrebno, da si čebelar zaznamuje vsako važnejšo stvar, ki jo je opazil, v posebno knjigo.

† Nadučitelj g. Ivan Strelec.

Nenadoma je dne 9. t. m. umrl v Mariboru g. Ivan Strelec. Šel je v spremstvu svoje blage gospe soproge obiskat brata (po materi) profesorja dr. Pivkota. Le kratko — par ur — se je veselil v sredini bratove obitelji in — zadet od kapi je izdihnil svojo blago dušo.

Na veliko soboto ob pol 3. uri popoldne smo ga spremili k večnemu počitku ob obilni udeležbi gg. tovarišev, prijateljev, znancev in drugega občinstva. V lepem številu so bili zastopani, kljub oddaljenosti, sorodniki, rojaki, domačini, farani Sv. Andraža, zastopstvo kraj. šol. sveta, oddelek vojaškega veteranskega društva, kojega častni član je bil pokojnik. Ginjaive besede v slovo mu je govoril duhovnik, voditelj pogreba č. g. P. Elekt Hamlar iz Maribora; v imenu učiteljstva se je poslovil nadučitelj g. Brinar iz Savinjske doline, v imenu domačinov, voj. veteranskega društva in Slov. čebelarskega društva za Sp. Štajersko pa pisec teh vrstic.

Ivan Strelec je bil rojen l. 1864. v župniji sv. Marka na slavnem Ptujskem polju kot sin premožnih kmetskih staršev. Usoda ga je izbrala

za študije, in ugodne razmere so ga spremile do cilja, do učiteljskega stanu. Prvo službo je nastopil v Ptuj, drugo pri Sv. Juriju ob Ščavnici, tretjo pa kot nadučitelj pri Sv. Andražu v Slov. goricah, kjer je častno služboval celih 22 let ter ravno tukaj žrtvoval občnemu blagru najboljšo dobo svojega življenja. Da je bil vzoren, vesten učitelj, ni treba posebej omenjati, saj je andraževska šola uživala že od nekdaj pri ljudstvu dober glas, pri oblastnijah pa ugled.

Izmed vse njegove strokovne izobrazbe mu je bila zgodovina najljubši predmet. Gotovo se je navdušil za to po nekdanjem markovskem župniku in slavnem zgodovinarju g. Slekovcu. To navdušenje je kmalu obrodilo sad v tem, da je g. Strelec spisal kroniko andraževske župnije, s čimer si je postavil najlepši, trajen spomenik.

Pri šoli je marsikaj uredil in zboljšal, kar je novejši čas v blagor ljudstva zahteval. Tako je s pomočjo takratnega šolskega ogleda, rajnega g. Fr. Čučka, ustanovil šolsko čebelarstvo, in sicer 1 paviljon za 8 ljudstev na račun kr. šol. sveta, drugi enak paviljon pa na lasten račun. S tem je postal g. Strelec čebelar, in kot takega bi ga mogli postaviti marsikomu v zgled. Pogosto je rekel: »Jaz nimam čebel zaradi dobička, temveč v zabavo ter drugim v spodbudo in posnemo. Bil je soustanovitelj »Slov. čebelarskega društva za Spod. Štajersko« in odbornik od začetka do smrti. Razen tega je bil še načelnik tukajšnje čebelarske podružnice istotako od ustanovitve do letos, ko je na zadnjem občnem zboru piscu teh vrstic nekako pomenljivo rekel: »Veš kaj, prevzemi ti ta posel, jaz ne morem, ker mi že preveč vsega tega pride, bom pa jaz mesto tebe tajnik.« — Posebno vrlo je podpiral čebelarske shode in tečaje, kakor je tudi pri vsaki gospodarski prireditvi, pri vsakem dobrem in koristnem društvu radevolje pomagal in sodeloval ali z nasveti, s pisarijo ali dejansko. Ljudstvo sploh mu je dolžno zahvalo za marsikaj, kar je storil — kakor je rekel — »za božjo plačo«.

Kakor je bil pokojnik dober učitelj, tako je bil tudi ljubezniv in priljubljen družabnik. Daleč naokoli po vsej Sloveniji je bil znan kot vesel pevec, izvrsten tenorist; rad je družbo zabaval s petjem, bodisi v zboru ali poljubno, kakor je pač prilika nanesla. Že v prvih letih tukajšnjega bivanja je ustanovil pevski zbor, kar je bilo v tistih časih na deželi še jako redka prikazen. Z vsakim je občeval prijazno, primerno dostojnost izkazal višjim krogom, kakor najpreprostejšemu seljaku. Njegov pogled je bil naravnosten, a prijazen ter izdajal odkritosrčen značaj. Kamor je prišel, povsod je imel znance in prijatelje. Rad je bil v veseli družbi; a odkar je bil pred par leti bolan, se je bolj odtegoval javnosti, in njegovo postransko, izvenuradno delovanje je začelo pojemati. Kdo bi mislil, da bo to pomenljivo za — dogledno dobo!

Družinsko življenje blažega pokojnika se more imenovati naravnost presrečno. Svojih otrok ni imel, a je toliko bolj in ljubeznivo in po očetovsko občeval s svojimi učenci, ki zdaj žalujejo po svojem dragem jim dobrotniku. Krona njegove družinske sreče pa je gotovo bilo, česar

menda marsikdo na svetu pogreša, t. j. zakonska edinost, ljubezen, zlati hišni mir! Blaga gospa soproga ga je zvesto in ljubeznivo spremljala na življenja potih, veselih, kakor resnih.

Celo življenje pokojnikovo je bilo kakor bogato s cveticami okrašen vrt — menda do male izjeme — prijetno, srečno, veselo. In veselje je delil tudi z nami, sploh z vsemi, ki so bili v njegovi družbi, kjer smo doživeli toliko srečnih uric, ki jih ohranimo v blagem, prijetnem spominu, in še iz tistih »zlatih« časov, ko se ni bilo treba vprašati po stranki, ampak kdor si pošten, Bogu in cesarju veren Slovenec, bodi z nami vesel!

Zdaj pa, preminul je mož, ki je naučil učence in druge toliko milo-krasnih pesmic, katere se dandanes razlegajo po bajnih Slovenskih gorica; preminul je mož, ki bi mogel z Vodnikom zapeti:

Ne hčere, ne sina
po meni ne bo;
dovolj je spomina,
se¹ pesmi pojo!

Zatisnil je trudne oči »slavec Slovenskih goric«! Svoje moči je posvetil narodu v korist in veselje. Iz hvaležnosti mu želimo, kar tudi trdno upamo, kakor je v življenju rad veselo pel, da tudi nad zvezdami poje Bogu večno slavo!

Čast njegovemu spominu!

Dragemu prijatelju

Jurančič.

O treh stvareh!

A. Lunaček, št. Rupert.

Gospod urednik! Nisem se še zglašil pri Vas, odkar čebelarim, čeprav z zanimanjem zasledujem vsak pojav, ki meri na povzdigo našega čebelarstva, ne prezrem nobenega članka in poročila »Čebelarja«, nestrpnost pričakujem vsako številko, ki jo vestno prečitam od prve do zadnje vrstice, da si izpopolnujem svoje čebelarsko znanje in najdem, kar bi ugajalo mojim ljubljankam, čebelicam. Čitajoč pa zadnje odstavke Medoljubovega uvodnega članka glede napajanja čebel, sem vzradoščen celo vzklikal: »Bravo, živio!« in rad bi, da bi še tovariši - čebelarji krepko ploskali pogumnemu Medoljubu, ki je ošvrknil vodene koritarje.

To veselo razpoloženje me sili zateči se k Vam, da tudi Vi v imenu 90% čebelarjev daste zasluženovo ovacijo pesniku - člankarju, ker slutim — in pravijo, da slutnja ne vara — da mu ogromna večina čebelarjev glasno pritruje ali vsaj tiho prikimuje.

Imam za svoje Alberti-Žnidersičeve panji razen pitalnikov tudi zadostno število pločevinastih napajalnikov — kdo si jih pa ne bo nabavil, če se jih hvali, ko berač svojo malho — toda nisem se še mogel

¹ Za ta slučaj od izvirnika (me) izpremenjeno. Pis.

odločiti, da bi jih z vodo vred potiskal v panji. Za Boga, čebelicam mojim, ki ljubijo poleg snažnega tudi suho stanovanje, naj tlačim vso pomlad, da, še celo pozimi — brr — vodo pod njih bivališče ali še celo v njihovo gnezdo in napravljam hlad in vlago, ki ju je v tem času itak preveč, da plesni satovje in okužujem zrak v panjih, ki jih neumorne čebelice neprestano z neutrudnim kriljenjem prezračujejo. To je protinaravno. Kdaj in kje pa si čebele izvolijo mokro bivališče? Vse odprtine zadelajo, da se ubranijo mokrote. Mislim, da srkajo v panj podano vodo le iz nagona, odstraniti vodo iz svoje neposredne bližine. Ker so dandanes v modi vodovodi, sem s strahom pričakoval, da tudi vodoželjni čebelarji zaprosijo deželni odbor za vodovod, ki naj napelje vodo po vseh kranjskih čebelnjakih, da bo kapalo in curljalo po vseh panjih in čebelnjakovih kotih. To bi bilo veselje, ki ga privoščim vodeželnim čebelarjem!

Bilo je oni četrtek 12. marca, ko je prejšnji dan in noč zapadel zadnji debeli sneg. Na vse zgodaj je posijalo čisto, gorko solnce in poljubljalo zasneženo okolico in se z vso silo uprlo v čebelnjak. Vedel sem, da ne ubranim čebelicam izleta, čeprav sem imel čebelnjak zasenčen; pregorko je bilo. Bal sem se za ljubljenske, da ne popadajo v mehki sneg, iz katerega se ne izmotajo. Kaj tedaj? Brž lopar v roke in v pol ure je bilo 50 m² pred čebelnjakom brez snega. Potem pa hitro po napajalnike. Potiskal sem jih po vseh pravilih — prvič v svojem življenju — zadaj pod okenca, nekaj pa, ker sem se bal vse panji odpirati in vznemirjati čebelice, kar spredaj pri žrelu, četrtini panjev pa sem položil na brade mokre gobe. Oddahnil sem se zadovoljno, ker vroče mi je postalo, vršeč hitro to opravilo na toplem solncu. Radovedno sem čakal na uspeh. Toda nobena metoda z vodo ni pomagala. Polagoma so začele čebelice izletavati in klicati tovarišice, ob 11. uri pa je vrelo iz 20 Albertijevcev in šumelo pred čebelnjakom kakor ob rojenju. Deske, ki so obsenčevale žrela, sem moral odstraniti, da so čebele hitreje našle dohod v dom, v katerem jih nisem mogel zadržati. Opoldne pa sem že izvlekel napajalnike in jih dal na svoj prostor k počitku. Niti ena čebela se ni dotaknila vode ne v napajalnikih ne na gobah. In še bolj sem hvalo pel »Medoljubu«. Od tisočev izletelih čebelic jih je v mehkem snegu obtičalo le 20, ki pa sem jih rešil pogube; vse druge, četudi so se mnoge vsedale na sneg, a se zopet čvrsto dvignile, so zdrave dospele na dom.

S tem pa nikakor ne trdim — nisem sovražnik vode in hvalim jo, posebno vinskim bratcem — da bi se ne rabilo napajalnikov. So prilike in okolnosti, ko smo primorani to storiti pri družinah s samimi mladnicami, pri napravljanju umetnih rojev, v valilnicah itd. in tudi glede podajanja vode ob mrzlem času bom delal poizkušnje, ker šele dober začetnik-čebelar sem, a previdno, previdno bom postopal z vodo. Toda to strašno siljenje z vodo pozimi in spomladi mi je zoprno in najbrže tudi čebelicam. Sodim, da jim ugaja voda, ki jo same prinesejo in v

kolikor jo neobhodno potrebujejo. Zato pa jim izredno ugaja napajalnik pred čebelnjakom. Tudi s temi napajalniki na prostem sem imel križe in težave, ker preizkusiti sem hotel vse. Toda nobeden ni ugajal čebelam v toliki meri, kakor pošev postavljena nepooblana deska, ki nanjo kaplja voda iz preluknjane piskra. To napravo sem postavil pred čebelnjak šele letos začetkom marca, in srce se mi smeje, opazujoč čebele, ki se gnetejo okoli deske in po njej, srkajoč malce osoljeno vodo na vedno mokri deski. Tovariši - čebelarji, poizkusite tudi vi ta preprosti napajalnik! Popisan je v Simmichovem ceniku med navodili za mesec marec.

Opazujem tudi vsako pomlad, posebno letos, številno otrplih čebelic, ki, prihajajoč iz daljave in obložene s cvetnim prahom vsled zmanjšane hitrosti poleta pred čebelnjakom popadajo, ali pa jih morda sapa pomeče na tla, jih že trudne do otrplosti ohladi, da se ne morejo več dvigniti in bi tik doma poginile, ako bi jih ne rešila usmiljena čebelarjeva roka. Ima pač prav gospod Lapajne, ki priporoča ob gotovih časih krmljenje čebel z moko — a pred ulnjakom! Čebele pa, ki prihajajo po vodo na prosto nastavljeni napajalnik, ali če jo nasrkajo po vlažnih tleh, hitro in krepko odlete na svoje bližnje domove. Čemu tedaj v panji tlačiti vodo, ki je ne marajo? Bog živi Medoljuba!

V letošnji 2. Čebelarjevi številki odgovarjate vprašanju P. J. v D., kdo da ima prav, gospod Kosi ali gospod Strgar, naj so li žrela panjev pozimi priprta in obsenčena, ali da pustimo ob vsakem času zraku in solncu neovirano pot. Tudi meni so delale preglavice te nasprotni si trditve, ko sem postavljaj nov šolski čebelnjak. In ker stojita stranski steni tega čebelnjaka kot mala bramba proti vetrovom za pol metra dalje naprej od panjev, in za toliko tudi opora stropa, stebriček v sredi pred panji, sem, navdahnjen po srečni misli, v te stebričke spredaj pustil vdolbsti poševne žlebove, v katere jeseni pri uzimljenju lagotno vtaknem kakih 15 cm široke deske, ki so kakor polkna. Med njimi je dosti prostora za zrak, obenem pa izborna zasenčijo panji, da jim ni treba pripirati žrel. Problem je rešen: zračno in zasenčeno. Če pa vzlic temu vsled južnega vremena uide čebelica venkaj, lahko najde med polkni pot do svojega žrela. Lahko se odstranjuje in zopet nazaj vtika one deske, ki stoje nasproti žrelom, ali katerekoli druge ob splošnem očiščevalnem izletu v zgodnje spomladanskih dneh, kadar se nam zdi potrebno, da čebelice hitreje izletavajo in urneje najdejo svoj dom. Šele koncem marca, kakor je že vreme, odstranim vse deske in jih shranim v čebelnjakovem podstrešju za prihodnjo zimo. Prav zadovoljen sem s to napravo. Ker je še nisem videl nikjer, tudi na slikah ne, Vam pošljem, ako Vam je, gospod urednik, všeč, sliki tukajšnjega šolskega čebelnjaka — pravijo, da je lep in praktičen, izboljšan kranjski čebelnjak — predstavljajoč ga pozimi s polkni, poleti brez njih.¹

(Konec prihodnjič.)

¹ Prosimo! — Opomba uredništva.

Nekaj o gnilobi.

Urednik.

Pregled vnanjih znakov gnilobe.

Ostanki ličink	Kisla zalega	Gnila zalega	Kužna zalega.
Oblika	Ličinke obdrže dolgo svojo obliko, ohlapni mehovi.	Izgubé hitro svojo vnanjo obliko, spateni ostanki.	Izgubé hitro svojo vnanjo obliko, spateni ostanki.
Lega	Največkrat na dnu celice.	Na dnu ali na spodnji podolžni strani celice.	Največkrat na spodnji podolžni strani celice.
Barva	Umazano rumenkasta.	Rumenkasta do barve mlečne kave do rjavkaste.	Barve mlečne kave do rjavkaste.
Trdota	Vodeno-zrnata do kašnate in mazaste.	Kašnata do sluzaste.	Močno nitkasto-vlečljiva, gumasta.
Duh	Bolj ali manj kisel.	Nagnusen, po starem siru, potu nog, gnojčem lepu itd.	Malo značilen, skoraj brez duha.
Po-sušeno	Največkrat zlato-do temnorjave srpaste luske na dnu celice, ki se dado lahko ločiti od stene.	Gladek, temnorjav škorljup, največkrat na spodnji podolžni strani celice, ki se od stene da težko ločiti.	Hrapav, temnorjav škorljup na spodnji podolžni strani celice, ki se da težko od celične stene ločiti.

Kdor je popis razvoja teh treh vrst gnilobe pazno prebral, bo lahko uvidel, da je satovje glavni nositelj kužne snovi, ker v obliki škorljupa, ki sestoji skoraj iz samih bakterij in trosov, ostane vsa v bolni ličinki nakopičena kužna snov v celici. Pri skisani zalegi res ni to velikega pomena, ker bacil *Streptococcus apis* je proti vsušenju precej občutljiv ter pogine mnogokrat že pred vsušenjem ličinke, najbrže vsled nastale kisline. Nasproti temu pa tvorijo snovi škorljupa gnile zalege in kužne zalege vsled trdoživosti trosov trajno nevarnost okužbe. Pač izkušajo čebele, dokler je družina še močna, celice snažiti, vendar ostane na celičnih stenah še neštevilno trosov, ki se pomešajo med nanošeni med in cvetni prah, ali jih ličinke použijejo s hranilnim sokom. Zatorej mora gniloba vedno zopet izbruhniti, dokler ostane le ena sama okužena celica v panju.

O načinu, kako se gniloba zatrosi, so imeli včasih čisto napačne pojme. S ovetov, ki so jih obletavale čebele iz okuženih panjev, naj bi zdrave čebele nosile domov bakterije in trose. Iz zraka, ki krožijo v njem vedno vsemogoče kali bolezni, naj bi prihajali tudi gnilobni bacili

v panj. Čeravno se ne morejo taki načini okuženja kar kratkomalo oporekati, vendar ne igrajo velike vloge. Danes moramo priznati dejstvo, da so razširjenja kužnih čebelnih bolezni krivi v prvi vrsti čebelarji, in poleg teh, sicer v manjši meri, čebele.

(Dalje prihodnjič.)

Ne pozabimo našega »kranjiča!«

Fr. Kunaver, Selo.

Te vrstice niso namenjene čebelarjem za šport, pač pa onim mnogim, ki so jim ljube čebele poleg zabave tudi važen vir vsakdanjega kruha. Spričo skrajno slabih gospodarskih razmer v naši državi je vsak vir dohodkov iz tujine vsega uvaževanja vreden, vso pozornost je treba njemu posvetiti in gledati, kako in na kak način bi se ga povečalo.

Resnica je sicer, da se zamore uspešno čebelariti, doseči končni namen tega obrata, v veliki množini pridelovati vosek in med, le s premakljivim delom, napredek je le s tem mogoč, in korakati moramo v dosego tega redno dalje naprej.

Ne smemo pa pozabiti, da prinašajo čebele posebno gorenjskim čebelarjem veliko večje dohodke kakor med radi izvoza naše svetovnoznane živalice, in da bi takoj prenehalo biti veliko število čebelarjev, ako bi izvoz jenjal. In izvoz čebel se vrši večinoma le v naših dobrih, sedaj vedno bolj zaničevanih »kranjičih«. Saj je namen naročnika naših čebel v prvi vrsti ta, da poboljša svojo pasmo s tem, da pridene roje našega panjú svojim, ali pa da jih izreže v svojo mero. In kako malo dela je s kranjiči, ki so namenjeni za izvoz. Čebelar vsadi roj, pazi ob slabem času na ljudstvo in ga krmi, spomladi je pa denar tu. To ga spodbudi za nadaljnje delo; ker če je bil pridelek na medu tudi mal ali ga ni bilo nič, čebele so mu pa le vrgle nekaj kronic.

Moje mnenje bi bilo tedaj to, da je treba vsaj pretežni večini čebelarjev gledati pri tem obratu na dvoje: na pridelovanje medu, to je s premakljivim delom, poleg tega pa drugo polovico svojega čebelnjaka založiti s kranjiči. Skupiček bo potem dvojen, vsaj v dobrih letih. Treba pa je, da si že enkrat za vselej zapomnimo: mera mora biti enotna: 16 cm višina, 30 cm širina in 70 cm dolžina. Delani pa naj bodo naši kranjski panji lično, ne pa kakor do sedaj iz vseh vetrov nanešenih desk, da bi bilo kmalu čebel sram stanovati v takih strašilih. „Korito“, je res pravi izraz za taka skrpucala. Ako ne znaš sam dobro delati panjev, daj jih le mizarju v delo; morebiti bo stalo to par vinarjev več, pa bo dobro narejeno.

Zatorej, ne stran s kranjičem! On je bil in ostane najbolj pripraven za izvoz, gledati nam bo, kakor sem ravno omenil, le na enotno mero in lično obliko. Merodajnim faktorjem pa priporočam izvoz čebel in kranjski panj v prav resen preudarek.

Desetletnica Janko Strgarjeve čebelarske trgovine.

Urednik.

Nimam namena delati z naslednjimi vrstami reklame za enega na škodo drugega, pač pa poslaviti Janko Strgarja kot vzornega čebelarskega trgovca. Čebelarska trgovina je za nas kranjske čebelarje velikanškega pomena, in zlasti gorenjsko čebelarstvo z njo ali stoji, ali pade. Tvrške Ambrožič, Žnideršič in še nekatere druge imajo že dokaj zaslug za razširjanje in sloves naše čebele; nekateri čebelarski trgovci, oziroma barantači pa jo spravljajo ob kredit. Kolikokrat sem že bral v raznih tujih čebelarskih listih imena takih kranjskih čebelarskih trgovcev, ki so jih odjemalci sicer neusmiljeno, a zaslužno raztrgali, vrhutega pa so udrihali še po poslani kranjski čebeli. Pa kako ne bi! Pred leti sem nekje naletel na pošiljatev treh panjev. Ker so panji, kot jaz, čakali vlaka, sem imel dovolj časa pogledati zadaj pri mrežici, kako se čebele kaj imajo. Toda videti ni bilo ničesar, slišati tudi ne. Potem pa pihnem nekoliko skoz mrežico, in tam doli od nasprotnega konca se mi je zazdelo, da sem zaslišal neki: bzzz!, takò nekako, kakor če potipaš gnezdo onih malih čmrljev, ki jim pravimo črnčki, in kojih družinice ne presegajo dvajsetih glav. Obrnil sem bil panj proti solncu in pogledal vanj. Da nisem veliko videl, mi lahko vsakdo verjame; pa v nobenem izmed treh revčkov ne. Kakšen obraz je moral napraviti dotični čebelar, ki je morebiti z veliko nestrpnostjo pričakoval tako hvaljenih kranjic! Sicer bi bil pa že to velik čudež, če bi prišle tiste sestradane čebele žive na namenjeno mesto. Taki kramarji, ki so zmožni razpošiljati tako blago, naj si vzamejo za zgled in vzor tegale možakarja, čigar sliko prinaša današnji „Čebelar“.

Janko Strgar čebelari 18 let. Pričel je že kot učenec ljudske šole v Boh. Bistrici, kamor je pohajal iz pol ure oddaljenih Bitenj. Sam mi je pravil, kako je čez plot opazoval svojega tedanjega učitelja g. M. Humeka, kako se je ta medel okoli svojih čebel. Nekoč ga pokliče Humek, naj pride vendar bliže, noter na vrt. Od tistega časa sta si bila učitelj in učenec najboljša prijatelja; in to sta še danes.

Humek mu pa ni vcepil samo veselja do čebel in čebelarskega znanja, temveč je njegova zasluga, da je Strgar že sedaj eden izmed prvih čebelarskih trgovcev, ki ima gotovo veliko prihodnost, saj ima vse one prednosti, kakršnih je treba za tako podjetje. Kdor je bral lanska Strgarjeva mesečna opravila, je uvidel, da je strokovnjak prve vrste. Vem, dragi Janko, da se pri svoji skromnosti ne boš prevzel, če omenjam na tem mestu, ne da bi te hotel hvaliti, ampak za zgled nekaterim, da si poštenjak skozinsko, previden, vztrajen in marljiv kot čebela, ter da imaš lepo porcijo podjetnega, trgovskega duha. Vsega tega pa nisem le samo sam že dokajkrat opazoval, ampak mi je to in še marsikaj o Tebi povedal Tvoj učitelj g. Humek, ki Te kot Tvoj prijatelj dobro pozna.

Janko Strgar je pričel trgovino s skromnimi sredstvi. Ni se postavilo predenj polne sklede ter se mu ni porinilo žlice v roko, češ, zdaj pa jej, ampak z veliko premišljenostjo, potnim čelom in žuljavo roko se je dokopal do te stopnje, na kateri je že sedaj. Ob strani mu je stal vedno njegov vodnik, g. Humek. Prvi zaslužki so šli večinoma vsi za reklamo.

To ima sedaj razpredeno že vsepovsod. Poznajo ga ne samo evropski, temveč tudi ameriški čebelarji; v poslednjem času dela posebno reklamo po Rusiji. Obilo uspeha!

Ž njim ni težko kupčevati. Kupuje sicer samo dobro blago, a plača dobro; čebelarji ga zelo hvalijo.

Zdajle je ravno deset let, odkar je začel razpošiljati kranjice po svetu. Pohvalnih pisem ima že majhen milijon, odlikovanj na raznih čebelarških razstavah pa je dobil že nad šestdeset, med temi več prvih, kar je za kratko dobo desetih let jako veliko.

Govorila sva že večkrat o tem, kako namerava svojo trgovino razširiti in jo povzdigniti. Načrti so idealni, a dosegljivi pri njegovi sposobnosti in trdni volji. Črez drugih deset let, ko se bo kdo spominjal dvajsetletnice njegovega delovanja za razširjenje kranjske čebelne pasme križem sveta, naj tako lahko piše o njegovih uspehih, kakor sem jaz. — Da si zdrav, Janik!

Kranjska čebela v tujini. Ali je ž njo doma vse v redu?

A. T.

»American Bee Journal« (Ameriške čebelarške novine) je v svoji številki mesca novembra 1913 prinesel sledečo novico: »Državni zbor države Minnesota je v svoji zadnji seji dovolil gotovo vsoto denarja v svrhu ustanovitve čebelarškega oddelka na naši univerzi. Ravnatelj poljedelskega oddelka na vseučilišču, A. T. Wood, je vsled tega imenoval g. Francis Jagra kot profesorja nove stolice. Do sedaj se glede čebelarstva na poljedelskem oddelku še ni ničesar praktičnega uvedlo, in zato bo novi profesor-čebelar mogel početi delovati povsem nanovo, kar bo prva leta povzročilo mnogo truda. Ker pa g. prof. Jäger ni samo korenito izkušen praktičen čebelar, temveč tudi splošno izobražen znanstvenik in ljubitelj narave, bo on gotovo vse težkoče premagal.«

Tako je naša čebela dobila z imenovanjem velečastitega gospoda župnika F. Jagra profesorjem čebelarstva na minnesotski univerzi veliko oporo in izvrstnega pokrovitelja v tujini, kar bo moglo služiti v še večjo njeno slavo in v njen še večji promet v inozemske kraje.

Praktičen nasledek imenovanja gospoda župnika F. Jagra profesorjem čebelarstva v prosep kranjske čebele se je začel že pokazovati, kar nam svedoči »American Bee Journal« mesca januarja tega leta (1914). V tej številki obravnava navedeni list shod minnesotskih čebelarjev, ki se je vršil dne 3. decembra 1913. Med drugim pravi: »Čebelarji v Minnesoti in sploh v vseh državah so začeli krepko gibanje v svrhu izobrazbe čebelarjev s predavanjem in praktičnim preizkuševanjem. Merodajni krogi, ki jim je izročeno oskrbovanje državnih poljedelskih preizkuševališč, so razumeli to gibanje ter so se začeli odzivati terjatvi ljudstva. Stanovanje za novi čebelarški oddelek se je začelo pripravljati. Gospod profesor Jäger je naznanil, da bo dne 19. januarja začel predavati o čebelarstvu. Ta tečaj je vsakemu pristopen, kdor se hoče v tej vedi poučiti. Da bo ta pouk plodonosno vplival na razvoj čebelarstva, o tem ne moremo dvomiti, ker profesor Jäger je lastnik vzorno urejenega čebelarstva ter je v vsakem oziru napreden čebelar.

Preizkuševalni čebelni zavod bo začel takoj z zboljšanjem čebelnih pasem, osobito s kranjsko pasmijo. Uredništvo tega lista vošči gospodu profesorju Jagru veliko uspeha!» Tako piše urednik A. B. Journala, ki je E. Dadant, pač najslavnejši čebelar v Ameriki.

In gotovo voščijo tudi vsi slovenski čebelarji uspeh in srečo svojemu rojaku-čebelarju, ki je s svojo zmožnostjo in ljubeznijo do čebelarstva dosegel veliko čast, biti imenovan profesorjem na ameriški univerzi v čebelarški stroki. Res, izreden uspeh in velika čast imenovanemu gospodu in sploh vsej naši deželi!

C. kr. kmetijska družba kranjska je pred tremi leti začela reklamo za izvoz kranjske sive planinske čebele v prekomorske dežele. Delovanje v tem oziru se je dve leti vršilo. Oglasi in članki v angleških, ameriških, avstralskih, afriških in japonskih čebelarških listih so kmalu začeli dobrodejno vplivati. Tudi knjižica v angleškem jeziku, obravnavajoča vse potrebno o naši čebeli, se je izdala ter se je v več sto izvodih razposlala po vsem svetu. Imenovanje našega rojaka profesorjem čebelarstva na ameriški univerzi je s tem podjetjem v nekaki zvezi.

Kranjska čebela je na svetovnem polju začela tekmovati z italijansko čebelo, ki se je vsled podjetnosti, vztrajnosti in spretnosti italijanskih čebelarjev-trgovcev začela po vsemu svetu udomačevati. Jo zdaj izpodriniti, ko se je tako čvrsto v tujih deželah (in tudi v srcih veliko čebelarjev) ukoreninila, to ni bila mala stvar. V bogatih deželah je prav veliko čebelarjev, ki čebelarstvo le za kratek čas gojijo, v zabavo in da dajo duška svoji ljubezni do narave, potem katere je Stvarnik baš pri čebelah potrošil toliko bogastva svoje sile in mnogovrstne tajinsko delujoče vsegamogočnosti, kakor pri malokateri drugi poedini stvaritvi. Res, opazovalcu in ljubitelju narave ponuja čebela neizčrpen vir vedno novih prikazni, pojavov in čudežev, kar mu daje priliko napenjati vso svojo bistroumnost, če hoče razumeti vzroke in namene teh prikazni in pojavov. Za te čebelarje je čebelarstvo »šport« najplemenitejše vrste, ker jim daje prijetno razvedrilo in zdravo telesno gibanje. Razume se, da pripadajo ti čebelarji izobražencem, za dobiček jim ne gre, utešiti hočejo le svojo vedoželjnost na prijeten in zdrav način in če zadovolijo pri tem tudi svojemu estetičnemu nagnjenju, tem bolje. In pri italijanski čebeli najdejo tudi v tem oziru zadoščenje, ker italijanska čebela je res lepa, ona je lepša od naše skromne sivke. Italijanka je zlatoobročena: kakor čisto, pravo zlato se blišče in izpreminjajo pasi, ki jih ima okoli spodnjega života povite. V prvotni domovini, v Italiji, ima navadno tri obroče zlatobarvene. V Ameriki pa so jo nekateri čebelarji z izberanjem najbolj rumenih matic v plemenske namene tako dovršili, da je njen zadek ves zlatorumen.

Matrice te vrste italijank (Golden Italian Bees) so veliko dražje ko one treh rumenih obročev, njih zarod pa je v vsakem oziru slabši kakor oni slednjih. Pridobile so na lepoti, izgubile pa na notranji vrednosti. One kranjske čebele, ki kažejo na svojem životu rumeno barvo

(eden ali dva obroča rumenkaste ali rjavkaste barve), so pomešane z italijansko krvjo. Radi tega pa niso nič slabše ko pristne, popolnoma sive čebele, da, one so v mnogih slučajih boljše kakor čiste kranjice. Za prodajo v tuje kraje, če gre za plemenske namene, pa te mešanice niso, ker naročevalec hoče zanesljivo pristne, čisto sive čebele, in če jih hoče porabiti za izboljšanje drugih pasem, je to njegova zadeva. On hoče in mora vedeti, kako bo pristna kranjska pasma vplivala, če jo pomeša s to ali drugo pasmo, on hoče vedeti, če bo to mešanje imelo stalno vrednost glede prenešenih lastnosti itd. Ako pa dobi že pomešano kri, ne more v teh ozirih ničesar sklepati, ker ne ve, koliko je te ali one krvi v kupljenih mešancih. Zato vsak, kdor prodaja mešanice v tuje kraje v svrhu plemenskih namenov, škoduje imenu kranjske čebelne pasme. Tudi čebelarji ne uvažajo kranjske čebele za to, da bi jo čistokrvno vzdržali, njim gre za to, da domačo pasmo izboljšajo in njeno kri očvrstijo. To nas pa tudi uči, da moramo gledati, da naša domača pasma čvrsta ostane. To se zgodi z modrim in previdnim izbiranjem onih matic v plemenske namene, ki izhajajo iz najbolj močnih in bogatih ljudstev. In najbrž bo treba kmalu kaj ukreniti, da se tudi oplojenje matic tako vrši, kakor so uvedli v Švici, kjer se prašenje matic vrši v prašilnicah. V teh prašilnicah se izrežajo trotje iz najboljših panjev, ker le potem se morejo najboljše lastnosti zaroda zagotoviti, če sta matica in trot najboljše plemenske vrednosti. Skrb in modrost švicarske vlade sta v tem oziru obrodili obilen in dober sad, ker švicarska čebela je ena izmed najboljših. K temu uspehu pa je tudi veliko pripomogla naša kranjska čebela, ki so jo Švicarji pred leti v plemenske namene uvažali, da s pomočjo njenih vrlin svojo domačo črno čebelo izboljšajo.

(Dalje prihodnjič.)

Občni zbor

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko in Primorsko v Ljubljani“,

ki se je vršil dne 25. marca ob 10. uri dopoldne v steklenem salonu hotel Lloyd v Ljubljani. Poroča tajnik g. Hinko Zirkelbach.

Predlogi in nasveti.

(Konec.)

Gospod Kunaver kot lastnik trdke Egidij Jegliča dedičev stavi predlog, da naj se osrednji odbor obrne na železniško ministrstvo za znižanje železniške vožnje za transport čebel. Gospod I. N. Babnik pojasni, da je že sedaj železniška vožnja zelo znižana in da ni upati, da bi jo ministrstvo še kaj znižalo. Gospod Janko Strgar nasvetuje, da bi bilo zelo koristno, ko bi se smeje čebele izvažati po pošti kot »Sperrgut«.

Po daljši debati se sprejme izpreminjevalni predlog g. Fr. Rojina, ki se glasi:

»Občni zbor Slovenskega čebelarskega društva naroča osrednjemu odboru, naj se obrne na občno državno zvezo avstrijskih čebelarskih društev s prošnjo, da zveza izposluje, naj bi se žive čebele smele pošiljati v Avstriji po pošti kot »Sperrgut« za navadni poštni tarif, in da zveza deluje na to, da se enake ugodnosti dosežejo tudi v svetovnem poštnem prometu.«

Gospod Anton Lapajne, adjunkt na kmetijski šoli na Grmu, obširno utemeljuje svoj samostalni predlog, da bi se nastavljal stalni potovalni učitelj za čebelarstvo, ki bi vodil tudi tečaje, bil kot izvedenec pri pravdah, podajal čebelarjem razna pojasnila, bi bil sploh oseba, na katero bi se čebelarji obračali.

Gospod Bukovic toplo pozdravlja ta predlog kot teoretičen, dokazuje pa, da sedaj praktično še ni izvedljiv, saj so še velike panoge kmetijstva komaj dosegle strokovnjaka.

Gospod Anton Lapajne izpremeni svoj predlog, ki se glasi;

»Slovensko čebelarско društvo deluj na to, da se v prospeh našega čebelarstva nastavi čebelarški strokovnjak, katerega naloga bodi, da z zgledom in poukom deluje na to, da se na Kranjskem širi čebelarjenje s premakljivim delom in veliko mero ter da se vzgoji nov čebelarški naraščaj.«

Predlog je bil soglasno sprejet.

Na predlog gospoda Žontarja se soglasno sklene:

»Občni zbor Slovenskega čebelarškega društva naroča osrednjemu odboru, naj naprosi visoki deželni odbor vojvodine Kranjske, da nasadi ob javnih cestah in na javnih prostorih kolikor mogoče medunosnih dreves in rastlin, kakor akacij, lip itd.«

Zelo živahen razgovor se je vnel za način agitacije, da bi se čebelarji v obilnejšem številu udeleževali čebelarških shodov in predavanj. Dasi so čebelarški shodi in predavanja priobčeni v »Slovenskem čebelarju«, vendar nima to zaželenega uspeha. Debate so se udeležili gospodje Sallath, Žontar, Rojina, Klančar, Schmeidek, Bukovic in Slapšak.

Na predlog gospoda Žontarja se nato soglasno sklene:

»Občni zbor Slovenskega čebelarškega društva naroča osrednjemu odboru, da izposluje pri uredništvih »Domoljuba« in »Slovenca« in eventualnih drugih časopisov, da bodo objavljali med dnevnimi vestmi brezplačno naznanila o občnih zbiorih, o shodih, o tečajih in predavanjih posameznih podružnic.«

Na predlog odbora se tudi sklene soglasno:

»Občni zbor osrednjega čebelarškega društva naroča osrednjemu odboru, da dá tiskati za podružnice vabila k občnim zborom, shodom, predavanjem in enakim sestankom čebelarjev.«

Ker osrednje društvo nima toliko denarnih sredstev na razpolago, da bi moglo glede predavanj zadostiti vsem zahtevam, se mora omejiti le na najpotrebnejše kraje, kjer nimajo še izurjenih in naprednih čebelarjev. Pač pa imajo nekateri kraji in podružnice v svoji sredi izborne čebelarje, ki bi lahko s svojim znanjem skrbeli v svojem kraju za čebelarški pouk. Zato se na predlog gospoda Žontarja sprejme soglasno sledeča resolucija:

»Občni zbor Slovenskega čebelarškega društva želi, da podružnice skrbе vsaka v svojem okrožju za čebelarški pouk in da se obrnejo — če same nimajo predavateljev — tozadevno na osrednji odbor.«

K besedi se oglasi nato gospod urednik Franc Rojina ter izvaja sledeče:

Visoki deželni odbor vojvodine Kranjske stavi leto za letom gotovo vsoto za podporo, oziroma povzdigo čebelarstva v proračun. Večji del dotične vsote porazdeli visoki deželni odbor ne da bi zahteval od osrednjega odbora čebelarškega društva nasveta.

Potreba pa je in v interesu čebelarstva, da se deluje enotno, po strogo zarisanem načrtu za povzdigo in moderni razvoj čebelarstva; dalje, da je odbor osrednjega čebelarškega društva v prvi vrsti poklican zarisati smer in voditi akcijo za razširjanje moderne čebelarstva. To že radi tega, ker so osrednjemu odboru razmere in potrebe po deželi najbolj znane. Torej bi bilo želeti, da prepusti visoki deželni odbor porabo v proračun za leto 1915. postavljene vsote osrednjemu odboru. Zato stavi v imenu odbora naslednjo resolucijo:

»Občni zbor Slovenskega čebelarškega društva naroča osrednjemu odboru, da se obrne na visoki deželni odbor vojvodine Kranjske s prošnjo, da nakaže za leto 1914. za čebelarstvo v proračun postavljeno vsoto osrednjemu odboru z naročilom, da osrednji odbor položi natančen račun o porabi te vsote.«

Resolucija je bila soglasno sprejeta.

Dalje so bili sprejeti še sledeči predlogi:

Predlog gospoda Jakoba Virenta;

»Občni zbor Slovenskega čebelarškega društva naroča osrednjemu odboru, da naprosi visoki deželni odbor vojvodine Kranjske za dovolitev premij naprednim čebelarjem, katere premije naj se razdele v sporazumu in po posredovanju osrednjega odbora.«

Predlog g. Sallatha:

»Občni zbor Slovenskega čebelarškega društva naroči osrednjemu odboru, da preskrbi članom za primerno ceno diplome o članstvu.«

Predlog gospoda Bukovica:

»Občni zbor Slovenskega čebelarškega društva naroča osrednjemu odboru, da prične takoj akcijo za napravo čebelarškega doma v Ljubljani, ter se obrne v ta namen za primerno podporo na trgovsko ministrstvo, poljedelsko ministrstvo, naučno ministrstvo, deželni odbor vojvodine Kranjske, kranjsko hranilnico v Ljubljani, kmetijsko posojilnico v Ljubljani, mestno hranilnico v Ljubljani, hranilnico kmečkih občin v Ljubljani, na vse hranilnice in posojilnice na Kranjskem, na trgovinsko zbornico, razne premožne zasebnike itd.«

Da se zvišajo cene medu in prepreči, da ne bodo medarji nastavljali skrajno nizkih cen pri nakupu, kakor se njim poljubi, zato predlaga gospod Strgar najprvo, da bi društvo prevzelo nakup čebelarških pridelkov. Na pojasnilo gospoda Bukovica, da je sedaj to neizvedljivo, premeni gospod Strgar svoj predlog, ki se glasi:

»Odbor Slovenskega čebelarškega društva naj povabi odposlance vseh podružnic v Ljubljano na razgovor o enotni prodaji na Kranjskem pridelanega medu ter o tem svoječasno poroča.«

Predlog je bil soglasno sprejet.

Končno stavi še gospod Bukovic predlog, da odbor čestita cesarskemu svetniku gospodu Avg. Pircu, ravnatelju kmetijske družbe, k njegovi 30 letnici, odkar deluje v kmetijski družbi. Gospod cesarski svetnik Pirc je bil večletni predsednik našega društva, je naš častni član in je veliko storil v prosep našega društva.

Ta predlog je bil navdušeno sprejet.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, se gospod predsednik zahvali društvenikom za udeležbo, jih navdušuje za skupno delovanje, povabi, da bi se v čim večjem številu udeležili vseslovanskega čebelarškega shoda v Pragi ter zaključi občni zbor.

Po občnem zboru je odbor glasom pravil izvolil iz svoje srede tajnikom in blagajnikom Hinko Zirkelbacha.

Členjenim članom in podružnicam se naznanja, da je odbor »Slov. osrednjega čebelarškega društva v Ljubljani« v seji dne 18. aprila soglasno sklenil, da se smatrajo vsi za člane, ki so dosedaj prejeli »Slovenskega Čebelarja« in do 10. majnika ne poravnajo članarine ali da ne vrnejo lista, oziroma se odpovedo pismeno. Po preteku tega dne društvo ne sprejme odpovedi, tudi se list ne bo ustavil, pač pa bo vsakdo dolžan plačati članarino za celo leto. S tem se društvo izogne raznim zameram in gmotni škodi.

Upraviništvo.

Mesečni pregled za marec 1914.

Poročevalec Avg. Bukovic.

Kraj in višina nad morjem	Panj je na teži						Prebitek	Poraba	Panj nane- sel največ	Dne	Temperatura			Izletnih dni	Dnevi						
	pridobil dkg			izgubil dkg							najviša	najnižja	srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina																0	1/2	celi		
	1	2	3	1	2	3													1		2
Brojnica pri Nabrežini 83 m	—	—	—	20	40	80	—	120	—	—	17	+5	11.8	31	14	—	10	5	16	22	
Metlika 166 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18	—5	7.5	20	10	2	7	21	3	22	
Strlac pri Šmarjeti 195 m	—	—	—	55	35	100	—	190	—	—	19	—4	8.3	24	11	2	10	14	7	28	
Formin pri Moškanjcih 211 m	—	—	—	50	100	115	—	265	—	—	18	—4	5.2	19	8	1	15	1	15	26	
Mokronog 251 m	—	—	—	50	80	80	—	210	—	—	18	—5	6.5	21	7	2	14	7	10	19	
Krtina pri Dobu 305 m	—	—	—	90	60	120	—	270	—	—	18	—5	10.9	19	12	4	12	8	11	27	
Ljubljana 306.2 m	—	—	—	80	90	70	—	240	—	—	18	—3	5.5	20	9	4	13	8	10	21	
Kranj 358.5 m	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	—5	12	12	9	2	12	10	9	19	
Podgorje pri Kamniku 380 m	—	—	—	45	35	40	—	120	—	—	20	—2	7.7	22	12	2	13	7	11	18	
Il. Bistrica 400 m	—	—	—	30	60	90	—	180	—	—	18	—2	7.3	14	23	—	16	5	10	15	
Struge pri Dobropoljah 420 m	—	—	—	30	45	65	—	140	—	—	16	—7	4.3	16	9	4	17	3	11	29	
Radoljica 477 m	—	—	—	5	50	30	—	85	—	—	16	—4	5.5	16	12	1	14	5	12	26	
Novokračine v Istri 488 m	—	—	—	10	80	10	—	100	—	—	18	—4	7	18	10	1	16	6	9	29	
Sv. Duh na Ostrem Vrh 536 m	—	—	—	45	40	25	—	110	—	—	13	—3	4.8	20	8	1	5	18	8	30	
Grahovo pri Cerknici 569 m	—	—	30	75	130	—	—	175	—	—	17	—4	5.4	13	11	6	15	8	8	25	
Sv. Gregor pri Ortneku 736 m	—	—	—	40	20	85	—	145	—	—	15	—5	4.6	17	10	7	12	7	12	29	

Vreme je bilo izpočetka dobro, toda že v drugem tednu se je znatno poslabšalo, od srede naprej smo pa imeli dež na dež, deloma tudi sneg. Kadar ni bilo moče, je bril oster veter, ki nam je dušil žival kar trumoma. Šele proti koncu meseca je jug prevladal v toliko, da se je zrak nekoliko ogrel in nebo razvedrilo. Seveda, gorkota se ni mogla uveljaviti, ker je bilo po gorah in hribih mnogo snega.

Čebele. Zalega se ni mogla množiti, deloma vsled slabega vremena, deloma vsled pičle bere. Prav malo opazovalcev je s splošnim stanjem plemenjakov zadovoljnih. Mnogo panjev je pomrlo ravno v tem mesecu, ker niso imeli več živeža. Zaloga je sploh skoraj povsod pičla, in če ne bo paše, bo še marsikak panj došel.

Paša. Na resi je bilo malo bere, ker ni bilo gorkote in solnca. Mačkovec in jelša sta dala čebelam dovolj obnožine, druge posebne bere ni bilo, saj žival ni mogla izletavati.

Posebnosti: Brojnica. Zvedel sem, da medi brinje v drugi polovici aprila tako, kakor jelka. Sam tega nisem opazil, dasi je brinja tod mnogo. Kdor kaj o tem ve — naj pove v „Čebelarju“.

Sila.

Strlac. Letos doslej nisem opazil, da bi čebele pri povratku s paše otrpnile.

Gregorčič.

Krtina. Mnogo čebel zunaj otrpnilo!

Schmeidek.

Podgorje. Poraba živeža od 1. novembra do 31. marca znaša 5 kg 65 dkgr.

Sallath.

Il. Bistrica. Mrtvic črez normalo.

Žnideršič.

Struge. Panji proti severovzhodu so se v tem mesecu vendarle trebili, žalibog prepozno, ker sem v 10 panjih opazil sledove grize. Dne 15. marca je padlo 15 cm snega.

Meglen.

Novokračine. Otrpnilo mi je mnogo čebel. Samo pred uljnjakom sem jih nabral par pergišč.

Hrabar.

Grahovo. Zima je gospodarila strahovito. V begunjski okolici je pobrala menda polovico panjev.

Kobal.

Od Osrednjega čebelarskega društva.

I. odborova seja dne 18. aprila 1914. Odsotna gg. Rojina in Strgar. — Dovolj se predavanje v Doberlivesi na Koroškem dne 26. aprila. Predava g. Bukovic. — Dovolj se predavanje v Gorjah. Predava g. M. Humek. — Podružnici v Gorjah se dovoli 1 Albertijev panj za polovično ceno. — Opazovalnica v Olševku pri Kamniku se ne ustanovi, ker je že v bližnjem Podgorju. — Enodnevni čebelarski tečaj se dovoli v Krtini. Za predavatelja se določita gg. Schmeidek in Rojina. — Prošnja čebelarske podružnice v Robu pri Vel. Laščah se začasno odloži. — Odbor sklene soglasno, da kdor do 10. maja ne vrne »Slov. Čebelarja« ali se pisмено ne odpove, se smatra za člana, in je obvezan plačati članarino. — Končno se uredniku »Čebelarja« naroča, naj skrbi, da list točno 15. vsakega mesca izhaja.

Iz Spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi: 1. Dne 10. maja: Čeb. podružnica za gornjeradgonski okraj, shod pri Sv. Juriju ob ščavnici ob 3. uri popoldne. Kraj se natančneje določi v navadnih časnikih. Drugi dan, dne 11. maja, bo podpisani pregledal čebelnjake, ki bi se morali lansko jesen razkužiti, zato naj bodo vsi dotični čebelarji ta dan doma. — 2. Dne 17. maja:

Čeb. podružnica Sv. Lovrenc na Drav. polju, shod na Ptujski gori ob 3. uri popoldne pri čebelnjaku g. nadučitelja. — 3. Dne 21. maja: Čeb. podružnica Novacerkev pri Celju, shod pri načelniku gosp. Al. Arliču v Soteski ob 2. uri popoldne.

V »Čebelarju« se bodo poučni shodi naznanjali za en mesec naprej, cenjeni interesente naj blagovolijo s tem računati. Za mesec junij se je torej takoj oglasiti pri podpisnem. Priporočati je vsekako čeb. podružnicam bolj živahne delavnosti, kajti podružnice, ki prirejajo malo ali nič shodov, le životarijo in slabo — čebelarijo. Poslužujte se te ugodnosti, saj nič ne stane. Spominjam vas le na one čase, ko bi človek rad drago plačal, ako bi se mu ponudila prilika se kaj naučiti!

Jurančič.

Kranjske podružnice.

Kamniška čebelarska podružnica. (Občni zbor.) Lepega in toplega dne 8. marca, ko so naše čebelice živahno izletavale in pridno obnožino mesle, smo se zbrali čebelarji k občnemu zboru naše podružnice. Do 30 se nas je sešlo v gostilni pri Kristofu v Kamniku. Tudi odbornik osrednjega odbora, gosp. Bukovic, nas je počastil z nenadnim prihodom. Ko gosp. predsednik N. Sallath — ki že šest let vodi podružnico in jo je dvignil tako, da je ena izmed najprvih na Kranjskem — omeni v svojem nagovoru, da nas zadnjič kot predsednik pozdravlja, je na vse kar neka mōra legla. Spominja se umrlega člana gosp. Matija Pirša iz Vira in nas pozove, da se v znak sožalja dvignemo s sedežev. Se zgodi. Blagajnik gosp. Virient nam pove, da je imela podružnica 76 K 68 h dohodkov ter 13 K 15 h stroškov. Umrlemu članu Piršu se je kupil venec na grob. — Pri točki volitev predsednika smo soglasno volili dosedanjega; toda zaman. Za besedo poprime gosp. Bukovic ter z vsilo svoje zgovornosti pritiska toliko časa na gosp. Sallatha, da se je vdal. In vsem so se obrazi razjasnili. Drugi odbor je tudi ostal kar stari. — Sklenilo se je, da se kje v podružničnem okolišu priredi dvodnevni čebelarski tečaj s posebnim ozirom na žnideršičev panj, ki se tudi pri nas vedno bolj razširja. Kraj in čas določi odbor. Po uradni delu nas začne navduševati in poučevati gosp. Bukovic, kakor le on zna, tako da nam je popoldan minul kakor lep senj. Prisrčna Vam hvala, gosp. Bukovic!

Jos. Košir, tajnik.

Čebelarska podružnica v Kamniku naznanja, da ima za svoje člane umetno satje (Herkuluswaben) v zalogi ter ga po vsaki meri in množini kg 5-50 K odda. Dobi se pri predsedniku gosp. Niko Sallath v Podgorju šte. 90 pri Kamniku.

Odbor.

Podružnica za Škofjo Loko. Občni zbor čebelarske podružnice za Škofjo Loko se je vršil dne 19. marca t. l. pri gospej Jelovčan v Stari Loki. Navzočih je bilo 11 članov. Predsednik č. g. dekan Mrak pozdravi navzoče, tajnik pa poroča, da je podružnica preteklega leta razdelila med člane 13 žnideršičevih panjev za polovično ceno po 8 K. Dalje je podružnica naročila in razdelila tudi neobdačeni sladkor. V letu 1913. je bilo pri podružnici 18 članov. Po novem letu 1914 sta pristopila dva, odstopil pa eden radi starosti. Naročil

se je tudi za to leto neobdačeni sladkor. Blagajnik poroča, da je imela podružnica v letu 1913. naloženih v hranilnici 131 K 90 h. Ker je razdelila članom 13 Žnideršičevih panjev za polovično ceno po 8 K, je imela stroškov pri panjih 104 K, vozna za iste 4 K, skupaj 108 K. Ostanke v hranilnici še 23 K 90 h. Od osrednjega društva se je vrnilo mesca oktobra 1913 za 8 članov 8 K. Vsega premoženja je bilo torej v hranilnici koncem leta 1913. brez obresti 31 K 90 h. Odbor je ostal še stari. Člani podružnice prezimujejo letos 219 plemenjakov, in sicer 192 kranjcev, nekaj panjev nemške normalne mere in par amerikancev ter 27 Žnideršičevih. Prezimili so vsem prav dobro, brez mrličev in vsake bolezni. Čebelarji, ki imajo čebele v resju, se hvalijo, da jim že nove. Bog daj, da bi letošnja pomlad vrnila, kar je lanska vzela!

Vidmar, t. č. tajnik.

Čebelarstva podružnica v Lazah pri Planini naznanja, da se je vršil občni zbor dne 22. marca t. l. V odbor so bili izvoljeni; predsednik: Šimšič Janez, posestnik v Lazah št. 29; podpredsednik: Cizel Janez, žel. čuvaj št. 699 v Dol. Logatcu; tajnik in blagajnik: Gašparič Anton, žel. čuvaj št. 701 v Dol. Logatcu; odbornika: Turk Franc, posestnik v Lazah št. 30 in Gorše Janez, žel. čuvaj št. 729 v Rakeku. Občni zbor je bil slabo obiskan, vzrok slabo vreme in zaspanost čebelarjev. Prihodnje leto bi bilo želeli boljše udeležbe.

Odbor.

Koroške podružnice.

Podpisani tajnik novoustanovljenega čebelarskega in sadjarskega društva v Spodnjem Dravogradu na Koroškem poročam, da je imelo društvo svoj ustanovni shod dne 22. marca t. l. s sledečim sporedom: 1. Predavanje o društvih in njih namenu. Govorila g. Josip Privasnič, nadučitelj, in g. Miloš Schmiedhofer. 2. Sprejemanje udov. 3. Volitev odbora. Izvoljeni so kot predsednik g. Miloš Schmiedhofer; podpredsednik g. Josip Privasnič, nadučitelj; tajnik in blagajnik g. Vrban Pogner, črevljar; odborniki Ivan Gorjakovšek, Jurij Schmiedhofer, Maks Oberč, Jurij Kališnik.

Vrban Pogner, tajnik.

Enodnevni čebelarski tečaj.

Odbor »Slovenskega osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani« priredi na prošnjo kamniške podružnice v nedeljo, dne 10. maja t. l., v šoli v Krtini pri Dobu enodnevni čebelarski tečaj. Za predavatelja je določil gg. Frančiška Rojina in Ivana Schmeideka.

Spored:

Dopoldne: Predsednik gosp. Sallath otvori tečaj s pozdravom. Od 10.—12. ure: Namen čebelarstva. Občevanje s čebelami. Razširjanje vališča. Rojenje, naravni in narejeni roji.

Popoldne: Od 1/2 2.—4. ure: Preprosta vzgoja matic. Špekulativno pitanje in pitanje za silo. Vzimljenje. Albertijev panj. Orodje. Praktične vaje.

Udnina (3 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu »Slovenskega čebelarja« v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku »Slovenskega čebelarja« Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Hinko Zirkelbach. Lastnik »Slovensko čebelarsko društvo«. Tiska »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.

Listnica uredništva.

Gosp. A. L. v št. R.: Kdaj pa bo mogoče dobiti oni dve sliki? — Gosp. S. K. v R.: Članek pride na vrsto v prihodnji številki, ker klišeji še ni dospel. — Dasi smo morali to številko zopet za štiri strani povečati, je vendar še nekaj tvarine zaostalo. Pa pride še vse prav! — Še nekaj: Odbor je naročil uredniku, naj »Čebelar« ja redno izhaja, če ne . . . Torej gg. sotrudniki, vsaj do 5. ali kvečemu kak dan črez. Hvala Vam vnaprej!

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

30 dobro ohranjenih kranjičev (praznih panjev) ima naprodaj po nizki ceni Josip Terčak, nadučitelj v Ksaveriju, Savinjska dolina, Štajersko. 2-1

Prodajam 21 panjev, zgoraj in zadej dostopnih, 6 novih, 15 malo rabljenih iz neokuzenega čebelarstva. Panji imajo po 16 okvirjev in matično mrežo. Cena vsem 21 panjem skupaj 60 kron postavljeni na postajo Sv. Lucija. — H. Peternel, župnik, Št. Viška gora, p. Slap ob Idriji. 2-1

Anton Slavič, posestnik, Grabe, p. Križevci, Štajersko, ima še **dobrega lanskega vina 35 polovnjakov za prodati**. Vino je lastni pridelek iz najboljših vinogradov Ljutomer-Ormoškega okraja na Štajerskem za 1 liter 60-68 v. 2-1

Kupci čebel, pozor! Člani čebelarstva družnice Rob imajo v skupnem 117 panjev čebel naprodaj, in sicer: Zidar, Škrabče, pošta: Novavas pri Rakeku, 8 panjev; Žužek, Jakičevo, pošta: Vel. Lašče, 4 panji, Zakrajšek, Gradišče 8, Hiti, Vel. Osolnik 8, Žnidaršič, Neredje, 12, Koprivec in Lenič, Rob 20, Podlogar in Škulj, Srnjak 21, Krampelj, Čejtež 7, Zakrajšek, Neredje 20 (12 kranjskih, 8 nem. normalne mere) panjev; za te pošta: Vel. Lašče-Rob. Dalje Ogrinc, Lužarje 4, Rozman, Podstrmec 6, Hočevr, Podžaga 7 panjev; za te pošta: Vel. Lašče-Karlova. — Družine so močne in zdrave ter pristne kranjice. 2-2

Garantirano pristen ajdov med, zanesljiv pitanec, prodaja 5 kg v pločevinasti posodi za 8 K, poletni med za 10 K. — Blaž Urbanič, čebelar na Šavnici, pošta Sv. Ana na Krembergu pri Cmureku, Štajersko. 2-2

Imam naprodaj 11 kranjskih panjev čebel. Čebele so zdrave in čiste kranjice. Cena po dogovoru. — Tomaž Plešič, Brezovica 2, Sv. Katarina, p. Medvode. 2-2

10 parov pekingških rac prodaja Jakob Flis, Domžale. 2-2

22 panjev čebel, in sicer 15 kranjičev in 7 panjev nemške normalne mere, nadalje **novi panji** nem. norm. po 4 K 60 vin. ter **seme od boreča** prodaja Fran Vovk, Lesce. 2-2

Prodajam 3 panji s čebelami, dva eksportna in enega gerstungovca. — Anton Premrl v Šmihelu št. 21, p. Hrašče pri Postojni. 2-2

Večjo množino iztočenega medu z navedbo cene in množine kupi Fr. Oblak, Sv. Gregor, pošta Ortnek. Kupuje tudi čebelne voščine in voske po najvišji ceni. 2-2

Kupim več sto panjev čebel v kranjskih panjih kar mogoče enotne mere, **100 panjev čebel v nemški normalni meri**, polokvirjev 22,2 x 18,5 mm kakor tudi večjo množino **eksportnih panjev s čebelami** in v vsakem letnem času čisto-krvne kranjske matice. Ponudbe prosim kar mogoče zgodaj z navedbo cene na čebelarstvo Jan. Strgar, Bitnje pri Boh. Bistrici, Gorenjsko. 2-2

Kupim več rabljenih, dobro ohranjenih žnidaršičevih eksportnih panjev. — Ferdo Lavrinc, žup. v pok. Begunje pri Lescah. 2-2

Več sto lepih do krone 2½-4 m visokih akacij, sposobnih za drevorede itd., prodaja po 60 vinarjev Hinko Likar, Blanca pri Sevnici. 2-2

Prodajam vsled preuredbe čebelarstva: 30 panjev dunajske normalne mere po 3 K komad z romi opremljene. 6 Gerstungovih panjev komplet po 6 K. 2 Droryjeva panja komplet po 4 K. 1 eksportni panj komplet po 2,50 K. Cene franko Brezovica. Panji so jako dobro ohranjeni ter tudi lepo slikani. Josip Novak, Notranje Gorice pri Ljubljani. 2-2

Trgovci s čebelami, pozor! Vse letošnje roje prodam po zmernih cenah; preku-povalcem dovolim posebne cene. — Jožef Pečovnik, Ravne pri Šoštanju. 2-2

Pričel sem z vračilom deležev razpuščene Kranjske čebelarstva zadruga v Ilirski Bistrici. Prosim one, ki so bivališče premenili, da mi naznanijo svoj sedanji naslov.

Ako bi kak delež ostal nedvignjen, izročil bodem znesek tukajšnji čebelarski podružnici.

V Ilirski Bistrici.

Anton Žnidaršič.

Ustanovljeno 1852.

Krovec, stavbni, galant., okrasni klepar

Teodor Korn, Ljubljana

(prej Henrik Korn).

Telefon št. 229.

Brzjavi: Korn.

Zaloga angleškega in **eternitnega skrila**, pat. L. Hatschek. **Ruberoid**. Dvakrat zarezana in zapognjena opeka. Opravlja vsa krovna dela, kritja s strešno lepenko in lesnim cementom, stavbna, galanterijska in okrasna kleparska dela. Postavlja strelovode. Vpeljava vodovodov. Hišna in kuhinjska oprava. Postekljena posoda. 12-1

Krasne društvene etikete za društvene steklenice za med

so ravnokar izšle in se dobe v društveni zalogi čebelarkega orodja pri gosp. Ivanu Černiču, Ljubljana, Hrvatski trg št. 4.

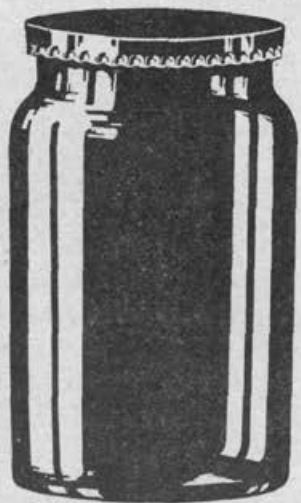
Cena 100 komadov 3 krone, z natisnjenim imenom 2 kroni več.

Manj kot 50 komadov se ne razpošilja.

Pri naročilih se ozirajte na oglase v tem listu.

Cenik

Žnidersčevih, ameriških in eksportnih panjev, potrebščin za izdelovanje panjev, trčalnic (točil), posod in steklenic za prodajo medu, umetnega satja in vsakovrstnega orodja za čebelarstvo razpošilja zastoj Kranjska čebelarke družba z om. z., Ilirska Bistrica.

Kozarci za med

po $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ in 1 kg.

Slovensko čebelarke društvo v Ljubljani je odobrilo ter p. n. cenjenim čebelarjem toplo priporoča od C. Stölzl-Novih sinov na Dunaju predloženi patentirani kozarec za med s Sigma-pokrovom, kakršnega kaže slika. Založo in prodajo je prevzel naš rojak in steklar

AVG. AGNOLA v Ljubljani

na Dunajski cesti. Orig. ceniki na razpolago. Tu se dobe tudi steklenice za pitanje za Žnidersčeve panji.